STOCKHOLM 2000

Openings Opmerkingen door Lord Janner van Bericht

Braunstone door de Eerste Minister van Nederland, het Bericht van Wim Kok door de Eerste Minister van Denemarken, Poul Nyrup Rasmussen
Message door de Eerste Minister van Oostenrijk, Viktor Klima
Speech door Professor Eberhart Jäckel

Bericht door de Minister President van Nederland, Wim Kok

Wim Kok, Bericht:

door de Minister President van
Nederland.

eerst en vooral wil ik de Zweedse Overheid voor het organiseren van deze internationale conferentie danken.

Veel van de bijdragen tot de besprekingen van vandaag werden gebaseerd op persoonlijke ervaringen van wat de oorlog en welke Nazi vervolging voor mensen betekende. Deze diep bewegende verklaringen tonen hoe belangrijk het is de herinnering van
de Holocaust in al zijn aspecten te bewaren. Wij moeten niet het toestaan om enkel een pagina in de geschiedenisboeken te worden. De holocaust, zijn gevolgen voor mensheid en zijn lessen zijn centraal bij ons verleden, heden en toekomst.Wij hebben een verplichting om ervoor te zorgen dat de huidige en toekomstige generaties niet alleen de feiten kennen, maar ook voor maken de juiste gevolgtrekkingen door hen. Het onderwijs is de sleutel aan het voldoen van aan deze verplichting.
Deze conferentie en voortdurende inspanningen van de Internationale Werkgroep bij het Onderwijs, de Herinnering en het Onderzoek van de Holocaust zijn essentiële bijdragen tot beter voorlichting en beter begrip van de Holocaust en zijn nasleep.

Ik zeg beter begrip, omdat zelfs vijfenvijftig jaar na het eind van de Tweede Oorlog van de Wereld, het voor ons nog moeilijk is om de werkelijkheid van die periode te begrijpen.

Één reden voor dit is dat het verleden geen statisch begrip is. Ik zou twee fenomenen willen overwegen die de dynamische aard van afgelopen en, in het bijzonder , de manier illustreren die wij vandaag over dat verleden hebben gedacht. Eerst en vooral, bijna vijftig jaar na de Tweede Wereldoorlog, legde het historische onderzoek op de oorlog zelf en op het enorme lijden de nadruk van die
vervolgd door het Nazi regime. Slechts in de laatste vijf of zes jaar, ook zijn de jaren onmiddellijk na de oorlog ook begonnen zij de aandacht te krijgen die aan wie de overheid voorbij is gegaan. Wij vragen nu behandelden ook, hoe onze maatschappijen - niet het Nazi regime, niet de medewerkers, maar onze naoorlogs maatschappijen - zij die de concentratie kampen overleefden en terugkeerden?
Ten tweede, mettertijd bekijken wij terug het verleden van een grotere afstand, soms vanuit een verschillend perspectief, en met diepgaander kennis en begrip. De laatste vijftig jaar heeft nieuw inzicht, nieuwe normen en nieuwe kansen gebracht.

Deze staan ons toe, misschien dwing ons zelfs, om gerechtiheid opnieuw in overweging te nemen van wat

in de naoorlogs jaren met het voordeel van terugblik, als deel van een aan de gang zijnde leerproces binnen onze nationale maatschappijen en wereldwijd gebeurde.

Nederland heeft een aantal onderzoeken gelanceerd om tekortkomingen in de naoorlogs restauratie van wettelijke rechten op die te identificeren onderdeel van hen tijdens het Duitse bezetting. Hun bevindingen tonen tot dusver aan dat de restitutie van wettelijke rechten in verarmd naoorlogs Nederland van een wettelijke en , maar hun rapporten die identificeren en kritiseren tezelfdertijd een aantal tekortkomingen: de lengte van het proces, de hinderlijke en onbuigbare procedures en vooral de koele ontvangst en het gebrek aan het begrip van dat gewacht op die die van de kampen terugkeren.
Een situatie die zonder enige twijfel aan Nederland niet uniek was.
Ik realiseer dat - enkel aangezien wij het verschrikkelijke lijden en de dood nooit ongedaan kunnen maken de bewerkstelligde oorlog - wij kunnen de tekortkomingen tijdens de naoorlogs periode niet volledig verhelpen.
Maar wat de overheid kan doen is deze deficiënties te erkenen , leert van hen en waar mogelijk rectificeert hen. Dit is de cursus van actie door mijn overheid en de Nederlandse mensen zijn geëngageerd aan.
In verband met de toekomst moeten wij de verhalen blijven vertellen, zodat zij niet vergeten zijn. En natuurlijk, moeten wij het niet opnieuw laten gebeuren. Jammer genoeg, zijn het fascisme, het racisme en het etnische zuiveringen geen dingen van het verleden; zij zijn nog met ons, in vele vormen, groot en klein, ver en naderen.
Tweederden van de huidige bevolking waren geboren na de oorlog. Voor de volgende generatie, zal de oorlog behoren tot de vorige eeuw. Het aantal mensen met actief geheugen van die periode vermindert elke dag.
Dat is waarom Nederland vindt het essentieel is om projecten te bevorderen die jonge mensen over de Tweede Oorlog van de Wereld opleiden en beter voorlichting en begrip van de periode bevorderen. In één van onze programma's, spreken de overlevenden aan schoolkinderen over hun ervaringen in oorlogstijd. Deze lezingen worden gevolgd door besprekingen van onderscheid, racisme en onverdraagzaamheid aangezien de kinderengetuigen of hen in hun dagelijks leven ervaren.
Een ander programma impliceert de „goedkeuring" van een groot aantal monumenten aan de oorlog en de weerstand door klassen van schoolkinderen, die helpen voor hen zorgen. Het doel is kinderen te onderwijzen wat „hun" monument herdenkt en hen te helpen zijn relevantie vandaag begrijpen.
Door nog een ander programma, bezoeken de grote aantallen kinderen een oorlog of weerstandsmuseum elk jaar. Vóór hun bezoek, bestuderen zij grondig de historische achtergrond op school.
Deze zijn enkel enkelen van de manieren wij op de toekomst voorbereiden.
Ik ben zeker er veel andere voorbeelden zijn wij konden leren van. De uitwisseling van ervaringen op de herinnering en het onderwijs van de Holocaust op deze conferentie is opmerkelijke, en de Internationale Werkgroep zal dit proces voortzetten. De tweezijdige samenwerking op het onderwijsgebied kan ook voor beide deelnemende landen belonen, aangezien de ervaringen van Nederland met de Tsjechische Republiek ons hebben onderwezen. Ik bevestig de Nederlanders opnieuw die verplichting aan het werk van de Werkgroep verdragen. Wij zijn pleased om u welkom te heten in Nederland tijdens het Nederlandse voorzitterschap van de Werkgroep die eind van dit jaar begint. Het belangrijkste doel is niet te vergeten.
Houden overdenkend de morele vragen betrokken bij de Holocaust, en onze verantwoordelijkheden als burgers van democratische naties.
Beter komen wij aan grepen met ons verleden, beter kunnen wij het heden en de toekomst onder ogen zien.

>> Terug naar bovenkant

voor informatie over deze productie en Reeks van de Conferentie van het Forum van Stockholm Internationale ga gelieve naar www.humanrights.gov.se of Informatio SE-103
33 Stockholm, Zweden

te contacteren